

Komme Kjøbenhavns Amt tilhjælp. Derfor Kjøbenhavns Amt havde været saa helbigt som Ringkjøbing Amt, at have en betydelig Gjæld, vilde Sagen have været lettere; thi saa vilde man vistnok med Lethed være gaaet ind paa at stryge denne Gjæld, men det var saa uheldigt, at det har Kjøbenhavns Amt ikke. Det har ikke mere Gjæld end ca. 5000 Rd. eller noget lignende, som den er calculeret til at udgjøre den 1ste April 1868, og denne Sum er overfor det betydelige Beløb, der er Tale om at komme Amtet tilhjælp med, saa ubetydelig, at Udvalget ikke har villet foreslaae at stryge denne Gjæld, hvorved jeg dog skal bemærke, at muligt vil man dog til 3die Behandling stille et Forslag derom, da jeg hører, at man dog nærer et temmelig almindeligt Ønske derom i Kjøbenhavns Amt, idet man mener, at det dog i alt Fald vil være Noget at faae denne lille Lettelse. Denne Bei har man altsaa ikke kunnet gaae for at lette Amtet, og man har endvidere forudsæet, at det: at bevilge Amtet et Tilskud fra Statskassen eengang for alle eller aarlig, ikke let kunde bringes i Forslag af Udvalget, naar ikke Regjeringen var fremkommen dermed. At lade Forbindelsen bestaae mellem gamle Kjøbenhavns Amt og gamle Noeskilde Amt var jo Noget, som muligviis ogsaa vilde kunne være gaaet, hvis der slet ikke var blevet rørt derved, og den Commission, som i sin Tid har været nedsat, havde ogsaa forudsæet dette og anbefalet det som et af de Midler, som kunde bruges til at hjælpe paa gamle Kjøbenhavns Amt, og skjøndt der ganske vist ikke i Fremtiden er nogen rationel Grund for Forbindelsen imellem de to Amtsraads kredse, saa gaaer det dog her som med saa mangt Andet, at, naar det har bestaaet i længere Tid, saa finder man sig deri; men naar det først engang er opstillet, at enhver Amtsraadskreds skal selv vedligeholde sine Veie, og Regjeringen har gjort Paa-stand paa at stille Gamle Kjøbenhavns Amt fra Noeskilde Amt, er der neppe nogen Mulighed for, at de skulle komme i Forbindelse med hinanden; thi der lader sig ganske vist ikke anføre nogen retfærdiggjørende Grund for at hjælpe paa gamle Kjøbenhavns Amt ved at kaste Byrden over paa en enkelt af de andre Amtsraads-

kredse. Udvalget har nu bragt den mindre Lettelse i Forslag, at Hovedlandeveisstrækningen fra Store Vibenshuus til Amtsgrændsen, der ligger paa Kjøbenhavns Grund og altsaa naturligen burde høre under Staden Kjøbenhavn, skal lægges over til Staden Kjøbenhavn. Den er hidtil regnet for at høre til Amtet af reent praktiske Hensigtsmæssighedshensyn, og til Gjen-gjæld har Amtet ogsaa havt en Bom staaende inde paa Kjøbenhavns Grund ved Store Vibenshuus. Naar man nu lægger denne Veistrækning over til Kjøbenhavn, saa er det vistnok en nødvendig Consequens, at man maa flytte Bommen bort fra Kjøbenhavns Grund ud til Amtsgrændsen. Herved vil nu Amtet vinde Noget, idet nemlig det Tab, som Bommens Flytning vil foraarsage, ingenlunde vil kunne veie op imod den Formindstelse i Udgifter, som Amtet vil faae ved at slippe for denne Veistrækning, men noget Stort vil det jo aldrig blive. Fremdeles har man ogsaa, som jeg siden skal komme til, foreslaaet at stille Amtet af med Tømmerpladsveien, men dette er noget saa Ubetydeligt, at man ikke ad denne Bei vil tilveiebringe den nødvendige Lettelse. Udvalget har derfor ikke kunnet foreslaae Andet end Oprettelsen af nye Bomme og Forgølse af Bomindtægterne. Dette er nemlig den eneste Maade, hvorpaa man kan komme Amtet til Hjælp saaledes, at man paa retfærdig Maade rammer dem, der benytte Veien, og lader dem bidrage til Vedligeholdelsen i Forhold til, som de slide paa den. Derfor have vi foreslaaet, at Amtet skulde have Ret til at oprette to nye Bomme, af hvilke den ene vilde finde sin naturlige Plads ved Navnløse — dette har der allerede længe været Tale om — ved Sammenstødet af Frederiksfundsveien og den gamle Frederiksborgvei; og dette er saameget rimeligere, som den har været den eneste Tilgang til Kjøbenhavn, der har været bomfri, hvilket jo i og for sig er en Urimelighed, naar alle de andre ere belagte med Bomme. Hvor den anden Bom skulde lægges, er man ikke bleven enig om, og jeg indrømmer, at der er nogen Betænkelighed i saa Henseende; men paa den anden Side har jeg dog troet at kunne slutte mig til Forslaget, da Sagen vil blive Gjenstand for Overveielse imellem